

אשר כנשו והקדושים לכם
ערים עיר מקלט תהינה לכם
ונס שמח רעה מפה נפש
בשגוריהו יהיו לכם הערים
למקלט מגאל ולא ימותו הרעה
עד עמקו לפני הענה למשפט
והערים אשר נתנו שש ער
מקלט תהינה לכם את
שלוש הערים תתנו מעבר
לירדן ואת שלש הערים תתנו
בארץ בנינו ערן מקלט
תהינה לבני ישראל ולגר
והלושב בתוכם תהינה
ששה ערים האלה למקלט
לנוס שמה פרימה נפש
בשגוריה ואם בלוי ברוך
הפחן ומת רעה הוא מות
ימות הרעה ואם באביו
אשר נסות בה הפחן ומת
רעה הוא מות ימות הרעה
או צביל עץ יר אשר נמות
בו הפחן ומת רעה הוא
מות ימות הרעה ואם הרם
הוא נמות את הרעה בנפש
הוא נמות ואם בשנא ר
יהי לנו אהשלוך עליו בעת
ומת או באביו הפחן ברוך
ומת מות ומת המה רעה

הוא וגם הדם ומת רעה
מפגעו ואם גמעה בלא
איבה תוצו אהשלוך עליו
כל בלי בלא ערמה או בלי
אבו אשר ימות בה בלא
ראות ופלו עליו ומת והוא
לא אוב לו ולא מקש
כעתו ושפכו ענה בין
המים וכן גאל הדם על
המשפחה האלה והעולה
הענה את הרעה מה
הדם והשנו את הרעה
אל עיר מקלטו אשר נס
שמה וישב בה עד מות
הפחן הגדל אשר משה את
פשו הקדש ואם יצא
רעה הרעה אתה עיר
מקלטו אשר ינוס שמה
ומצא אתו גאל הנס מחוץ
לגבול עיר מקלטו ורצו
גאל הדם את הרעה או לו
דם כי בעיר מקלטו ישב
עד מות הפחן הגדל ואחור
מות הפחן הגדל ישוב
הרעה אל ארץ אחרונו
והיו אלה לכם להקול משפט
לדורותכם בכל משפחות
למשפטנו לפני ערים

ירעה אהשלוך עיר מקלט
לענה נמש למת ולא תהיה
כפר לפש רעה אשר הוא
רשע ומת כדכונת ומת
ולא תקחו כפר לנוס אלו
מקלטו לעוב לשפת פשו
עד מות הפחן ואת המענה
אתה ואשר אתה
כונתם הוא ואתה אתה
לארץ לא כפר לנוס אשר
שפך דם בואם בדם שפכו
ולא תטמא את הארץ אשר
אתם ישבת בה אשר את
שקובתה כי אני יחון
שבו ברוך בני ישראל
והקדו אשר הארץ
למשפחת בנינו עיר מקלט
בדממה ממשפחת
יוסף וירדן לפני משה
לפני השמים ראש את
לבני ישראל ויאמה את
אדני ענה מות לוח את
הארץ בענה בגורל לבני
ישראל וארע ענה מות
לוח את ענה ענה מות
לבנותיה ואת רעהו וקבל
שכמו בני ישראל לישט

וגרעה נחלתו מעתה
אבותו ונסקה על נחלת
המטה אשר תהנה להם
ומגדל נחלתנו יגרע ואם
יחנה תיב לבני ישראל
וגוספו נחלתו על נחלת
המטה אשר תהנה להם
ומגדל מטה אבותנו יגרע
נחלתו ויצו משה את בני
ישראל על פני יחון לאמר
כו מטה בני יוסף ובררים
זה הירדן אשר ענה ויחון
לבנות עלסחר לאמר לפי
בענין הם תהינה לנשים
אך למשפחת מטה אפיהם
תהינה לנשים האתם
נחלת לבני ישראל ממטה
אדני כמות כי איש בנחלת
מטה אבותיו יירדו בני
ישראל וכל בית מן ישראל
נחלה ממטות בני ישראל
אחור משפחת מטה
אבות תחון לאשה למען
ירשו בני ישראל איש
נחלת אבותיו ואתם
נחלה ממטה אבותיו
אחור כי איש בנחלתו

ידבחו מפות בני ישראל
כאשר ענה יהונת את משה
כן עשו בנות עלסחר
ותחוננה מחלה הרעה
וחלה ומלכה ונעדה בנות
עלסחר לבני דרוח לנשים
ממשפחת בני מנשה
יוסף היו לנשים ותול נחלתו
על מטה משפחת אבותו
אלה המצות והמשפחות
אשר ענה יהונת בדממה
אל בני ישראל בערבית
מוצא עיר ירדן רעהו
אלה הדברים אשר דבר
משה אל בני ישראל בני
החורב במדבר בערבה לומר
לכם ביום הזה וכן תפלו
לבני ישראל ויהיו אלהים
עשירי מלכות בני ישראל
שעמד ער קדש בנינו
ויחיו בארבעים שנה בעשתי

עשר הרש באחר להרש
רבר משה אל בני ישראל
ככל אשר ענה יהונת את
אלהם אחרי הכרת את סוחו
מלך האמרי אשר יושב
בחסבון ואת עוג מלך הבשן
אשר יושב בעשתרת בארץ
בני ישראל בארץ מואב
חואל משה ביר את חתונו
וזאת לאמר יהוה אלהינו
דבר אלינו פרוצ לאמר רב
לכם שכרת בחר הזה פנו
וסעו לכם וזכו הר האמרי
ואל כל שבנו בערבה בחר
ובשפלה וננגב ויחון חים
ארץ חכנענו ויחבנו ער
חנור הגדל נחור פרדואח
נתנו לפתכם את הארץ באו
ורשו את הארץ אשר נשבע
לדנה לעצמכם לאביהם לעת
ולעקב לתת להם ולורעם
אחריהם ויאמר אלכם בעת
ההוא לאמר יא אבותי דברו
שאת אתכם יהוה אלהים
הרבה אתכם והנכם חים
בכונת השמים לכן יחון
אלהי אבותכם יוסף עליכם
ככם אלה פעמים ויבדו

ארעה כנשו והקדוהם לכם
ערים עיר מקלט ותחיה לכם
ונס שמור רצח מכה נפש
בשנת יחולו לכם הערים
למקלט מגאל ואימות הרצח
עד עמך לפני העדה למספט
והערים אשר נתנו שש ער
מקלט תהיינה לכם אר
שלש הערים תתנו מעבר
לירדן ואת שלש ערים תתנו
בארץ כנען עיר מקלט
תהיינה לכם וישראל יגור
והושב בתוכם תהיינה
שלש ערים תהיינה למקלט
לכוס שפוח פד מכה נפש
בשנת ג' ואם מבלו ברוח
הפחד וימת רצח הוא מות
ימת הרצח ואם באבן רח
אשר לפות בה הפחד וימת
רצח הוא מות ימת הרצח
או בכל עץ יד אשר נמת
בו הפחד וימת רצח הוא
מות ימת הרצח גאל הרס
הוא נמת את הרצח כנשו
הוא ימתנו ואם בשנאר
יהוה אוהשלקו עליו בער
וימות או באבן הפחד ברוח
וימת מות ימת הרצח

הוא גאל הרס נמת את הרצח
בפועל וואם נמת גאל
איפה תהיו אהשלקו עליו
פל פל ברא ער מדי או בל
אבו אשר ימת בה בלא
ראות ופל עליו וימתו
אאוב לו ולא מכה ש
כעת ושפוח הרעה בין
המטה ומן גאל הרס על
המטפטים והאלה והעול
הענה את הרצח מה גאל
הרס והישב את העדה
או עיר מקלט אשר נס
שמור וימת בה עיר מות
הפחד הגל אשר משק אה
בשנת חקיש ואם גאל
רצח הרצח הוא מות
מקלט אשר נוס שפוח
ומעת אה גאל תנס שפוח
לגל עיר מקלט הרצח
גאל הרס את הרצח אה
הס יפ כפיר מקלט וימת
עיר מות הפחד הרצח
מות הפחד הגל וימת
הרצח אה אה אה
וחלו אה לכם לחקת מספט
לדרומכם בכל מושבותכם
כל משה נמש לנו ערים

רצח את הרצח עיר
לענה נמש למת ולא תהיה
כפר רכש רצח אשר תהיה
רשע וימת כמות וימת
האחוזו כפר לנוס אה
מקלט לשב לשבת אה
עדות המוח ולא תמטה
אה אה אשר אתם פה
פחדם הוא וימתו אתם
לרצח לאוסר רס אה
שפוח כואם בה שפוח
ולא תמא את הרצח אה
אתם ישמם בה אשר אה
שפוח מה פה אה
של שפוח אה וימת

ונגדוהו נחלתו מעתה
אבותם ונספ על נחלת
המטה אשר תהיינה לכם
אערי נחלתנו ירעו ואם
תהיה היכל לבני ישראל
נוספו נחלתו על נחלת
מטה אשר תהיינה לכם
אחול משה אבותינו ירעו
נחלתו וירעו משח את בני
ישראל על פני יחוד לאמר
בו מטה בני יוסף הבנים
זה הוצר אשר ענה יחוד
לבעות על סחור לאמר לוט
לבעות הם תהיינה לנוס
אך למשפחת משה אה
תהיינה לנוס אתכם
נחלה לבני ישראל ממטות
אחרות כי אוש בנחלת
מטה אבותי וירדו בני
ישראל וכל בית ישר
החן ממטות בני ישראל
אחד ממטות מטה
אבות תהיו לאשך ומעו
ירשו בני ישראל איש
נחלת אבותיו והאדם
חלד ממטה למחור
אחר באוש בנחלתו

יד בקו מפות בני ישראל
כאשר ענה יחוד את משה
מן עשו בנות על סחור
ותחולנה מחלה תרעוד
וחלה ומלכה ונעת בנות
על סחור לבני יחוד לנוס
ממשפחת בני מעשה בני
יוסף ויה לנוס ויחול נחלתו
על מטה משפחת אהרן
אלה המצות והמשפחות
אשר ענה יחוד את משה
אל בני ישראל בערבות
מואב עיר מדין מדין
אלה היבנים אשר רבו
משה אל ישראל בעבר
ההרן במדבר בערבה מן
סחור בחפציו בני חסל
ובן יחזקאל ויהי אהרן
עשרות מרוב יחוד
ויח בארבעים שנה בעשר

עשר חרש באחר רחש
רבו משח אל בני ישראל
ככל אשר ענה יחוד את
אלהם אחר חכמו את סחור
מלך האמורי אשר יושב
בחשביו ואת עוג מלך הבש
אשר יושב בעשורת בארע
בעבר הירדן בארץ מואב
הואל משח באר אתחלו ויה
הואל לאמר יחוד אהרן
רבו אלינו חורב לאמר רב
לכם שבת בחר הזה פנו
והעו לנוס וגאל הר האמורי
ואל כל שכנו בערבה בחר
ובשמח ובנגב ובחוף היס
ארץ הכנעני והלבנון עד
הנחר הגל תחפרת יחוד
טעם למכם את הארץ באר
ורשו את הארץ אשר נשבע
לרוב לא עתם לאב אתם לעצ
ולועקב לתולדת וירעם
אחרתם ואמר אלכם בעת
ההוא לאמר יחוד רבו
שאת אתכם יחוד אהרן
הרבה אתם והנכם היס
ככובם השמים לב ויחוד
אלהי אבותכם יקח עליכם
ככם אה פעמים ויכר

אתכם כאשר דבר לכם אלה
אשר אל בני טרחה ומשאנה
וחיבתם יתנו לכם אנשים
חכמים ונבטים וידעם לטובתם
ואשר ילמדו בראשיתם ויענו את
ותאמרו טוב חדר אשר
דברת לעשות ואף את אשר
שבטיכם אנשים חכמים
ודעים ומתאונתם ראשיתם
עליכם שלוי אלפים אשר מאת
ושרי חמשותף ושורי עשרות
ושכוריהם לשבטיכם ואינו
את שפמכם בעת הקוא
לאמר שמע בני ארובים
ושפכיתם ערקו איש וכן
אחיו וכן גרו לא תברו
תים משפט פלמן בעל
תשמיץ לא תגרו משפתי
מי המשפט לאחיהם תוא
והדבר אשר יקשו מכם
הקרבן אלי ושמתו ויענו
אתכם בעת הקוא את כל
ודברתם אשר תעשו ונפע
מהרב ותר את כל המדבר
הגדול והנולא הוא אשר
ראתם יחד חדר האמרי כאשר
ערו והוא האמרי אתנו ובלא
עדיהם שרעו ואמר אלכם

באתם עיר חדר האמרי אשר
יחזה אליהו וכן בניו ראה
עמו יחזה אליהו לפני את
הארץ עיר רשביאשר הע
יהוה אלהי אבותינו אל
הורא ואל החת והקרבנו אל
מלכם והאמרו ושלח אנשים
לסונו ויחפרו לו את הארץ
ונשבו אתנו דבר את הדרך
אשר נעלה בה ואת הערים
אשר נבא אליהן וישוב בעני
הדבר ואקח מכם שנים עשר
אנשים איש אחר לשבטי
ויסגו ויעל ההר והבאוע
נחזי אישך וידעו אתה ויחזו
ברכם מפר הארץ וידעו
אלינו וישבו אתנו יבוי ואמרו
סובק הארץ אשר יהוה אלהינו
נתן לנו ולא אבותם לעיר
ותמרו אתפיהם אליהם
והרגנו באהבה ותאמרו
בשנות יחזה אלתו ויענו
טארץ מערים ותר אתנו
בין האמרי להשמורו את
אנחנו עליהם אחינו המסור
למנו לאמר עשנו ויהם
מפני עינים גלות ויערת
בשמית ויהם עקרו דאנו

שם וימר אלכם לא תעשו
ולא תיראו מהם יחזה אחיהם
ההר למככם הוא לחכם
ככל אשר עשה אתכם במד
לעומכם וימדדו אשר נחז
אשר נשאל יחזה אחיהם
ישא איש את בנו בכל הדרך
אשר חבתם עד באכם ע
המקום החז ויעיר חוה אם
מאמינם ביוה אלומם
לפניהם בדרך לחור ויחזקו
לחונם באשר יחזה וראתם
בדרך אשר חכמה ויענו
מכם וישמע יחזה את
דברים ויקרא וישבע ויא
אמר ויבא פאשם
חרי הארץ ויחזקו
אשר נשבעתם לתלמיכם
ויהי כל בראשית חוה
ולא את הארץ אשר חזקו
פה לבנו ועו אשר מא
אחר יחזה גם כי חמו
יקח בגלכם לאמר ויה
לא נבא עמ והושע עו
העמד לפניו הוא נבא
את חז כוחא ועליו
שראל ויפכם אשר
לבו יחזה ויככם אשר

דעו האים טוב ודעו חיה
אמרו ויחזה אתנו וזה יחזקו
והאם פנו לכם וסעו חזק בכת
הדרך ויסתו ויענו ואל
חכמו יחזו ויחזו אנהו ויענה
וענו כל אשר עשו ויחז
אליהם ויחזו איש את כלי
לחמיו ומקונו לעל חזו
אמר יחזה אלי אמר לחם
לא תעל ולא תחמו מאנו
בקר בכם ולא תגמרו לפני
אבותינו ואמר אלכם בלא
עלשם וקמו אתפי העוד
והיה ויעל
והטוב בחר החזאי
דאתכם וירחם אתכם
אשר יעשו ויהוה יחזקו
לחם בשעור עד חזקו
תשע ותכלו לפני חזקו ולא
יעל יחזה בקרבן חזקו
לכם ויחזו בקרוב ויחזו
לכם מלכם אשר ישבעתם
לפי ועשו חזקו וידעו
יהוה אשר חזקו יחזה אל
בשנות יחזה אלתו ויענו
טארץ מערים ותר אתנו
בין האמרי להשמורו את
אנחנו עליהם אחינו המסור
למנו לאמר עשנו ויהם
מפני עינים גלות ויערת
בשמית ויהם עקרו דאנו

ען לאמר אתה עבדים נבגו
אחיהם בעני עשו חזקו י
בשעור ויראו מכם וישמחתם
מאיר אלת חזקו כל
לכם מארעם ער מידה כר
הגל מדר שח לעשו ויענה
אתה שיער אבל תשגרו
מאתם בקספ ואמלתם ויחז
מזם תכרו מאתם בבני
ושותפתם בל חוה אלהו ברכו
כל מעשה וידעו דע לחזקו
את חזקו חזקו וידעו
ארבעים שנה יחזה אלהו
עמו לא חסרת דבר ויענו
מאת אחינו בשעור חיששם
בשעור מדר חזקו מאות
ועשו עמ
ועשו דבר מרבר מאמי
יחזו אלי אלהי את מואב
ואתתג גם מרומה פו לא
אתו לך מארעו וישו פי לבני
לפי נעמי אתעו רישוד
חא קום לפנים וישו בה עס
זיו וירב ענינים רמאם
וחזקו אתה ויענו
וחזקו אתה ויראו לפי אלהים
ויענו חזקו ויענו

מפניכם ועשו חזקו
עשו ישיר אל לארץ רשוד
אשר נתן יהוה פועת חמו
ועברו לכן ויענו וירעו
אתה חזקו ויענו
חלבו ומדו שרעו
עברנו אתה חזקו שלשום
ושמנה שנה עדה כל הדר
אנשו חזקו חזקו
כאשר נשבע חזקו ויענו
יד יחזה ויחזה בל לחם מקרב
המחנה עד המס ויהוה כאשר
תמו כל אנשי המלחמה למות
מקרב העם
וידבר יחזו אלי לאמר אלה
המס אתנו בל מואב את עיר
וקרבת מוד בני עמו אל הערם
ואלתת גם לראובו מארץ
בני עמו
לבני חזקו ויענו וישו וירא
רמאם חזקו חזקו רמאם
ישבו בה לפנים ויענו חזקו
לחם זמאם ער גדול וירב
ורם בענינים וישמרו יחזו
מפני חזקו ויענו
כאשר עשו חזקו ויענו
אשר חזקו את חזקו ויענו
בזרעו חזקו ויענו חזקו
מפני חזקו ויענו חזקו

הוא וכל עמו לכל הנפש...
והגזיר ויהיו אלהינו לפנינו
וראיתם ואת בנינו ואת נשמות
ועלי אהבתנו ציעת
החזא ונחיה את כל עמנו
כמתנ והנשים והטף לאשה
השארנו שרד דק הסמכה
בבנינו ונושל העדם אשר
לכינו מעמנו אשר עמנו
טובת נחל ארון והער אמר
בעה ועשר הארבע לא חסד
קדוה אשר שיעה מעמנו את
הכל עמו יתה אלהינו ופגנת
רק אל ארץ בני עמנו לה
קדמת כל יד נחלת ועד
הדו וכל אשר ינה יחיד
אלהינו ונעו ונעו הרב הנשן
ורכאנו גמר הנשן והראתנו
הוא וכל עמו למי חסד אדו
ולאמר ויהי אלהינו וכל
אתו כי מיד ער אתו ואת
כל עמו ואת ארץ וישתלו
באשר עשית לרחוק מקני
האמר אשר חסד בקישרון
וחל ויהי אלהינו ברונו גב
אז עג מלך הנשן ואת כל
עמנו ונפחו ער פלתי השאר
לו שרד ונכח את כל עמנו

הוא וכל עמו לכל הנפש...
אשר לא לקחנו מאת
ער כל תבל ארצו ממלכת
עגו בבשו כל אלה עדים
בערת וזמחה גבה ורסם
וכרחו לבד מערי הפרו והחזו
מאזי ונחרם אותם כאשר
עשיתם וסחחו מלך השבו והחזו
כל עמד מתנ הנשים והטפ
וכל הבחמה ושול העדם כעמו
לנו ונקה בעת החזא והחזו
מדי שני מלכי הארץ
בעבר הירדן מפול אחו
הד חרמוני ציו
שדיו והאמר
שערי כל ערר וישו
הגלעו וכל הנשן עשיתם
ואדיר ערו ממלכת עמנו
כמרק עגו מלך הנשן עשו
מזרז חי פאית תח ער
עישו שדו הליה הוא ברת
בני עמנו וישע אמת אתו
ואיבע אמות ריבוב באו
אויש ואת הארץ והאמת
בעת החזא מעמד אשר
נחל ארנו ודעי חיו החזו
ועמנו ונחמו לבנינו ועו
ויהי הליש בני הנשן ונחמו

עגו נתת ודעי שבט הנשנה
כל תבל הארצו לכל הנשן
החזא קדא ארץ רכאויס
צמיר צד משלה ליקח את כל
הכל ארצו ער עגול הגשוני
והמעברו וקר רא אתם ער
טכז ותהבשן ואת החרב לאמר
ער המס חזרו ויהי כעמי
את הגל ער יהי אומנו וגרר
החי כוד הגל ער וער ארנו
לוד החלו וגל וער זקת החזו
גל בני עמו והעברו והחזו
כל מכתרת וער ום הערבי
ם המלח חוזת אשרת הפסח
החזיחה ונאני אתכם בעת
יוח ואמר ויהי אלהינו
לכם אתה ארץ הוא את
שחה חלועים תעשו לפני
גל בני הנשן אל כל בני החו
שעכם וטפכם ומקנכם
לעמי פהקתו רב לכם ששנו
ער עמו ויהי אלהינו ככס
ואגס את את הארץ אשר
האלהים נתן לכם בעמד
השטריב אוש לו עשית
טכז לכם את החושוע
טכז בעת החזא לאמר

ענין הדאת את כל אשר
עשה יתה אלהים לשני
המלכים האלה כויעשה ויהי
לכד המלכות אשר אפה
עבר שמה לא מוראום כי
יהיה אלהים הוא המלח והם
קיה ואתחמו אלהינו
בעת החזא לאמר ארני יהיה
אתם החלות להראות את
עברך את עולך ואת ידך
החזיחה אשר מל אל בעמכם
ובכרצן אשר עשה כמעשה
וכגברתך אעברה נא ואראו
אתה ארץ חסונה אשר בער
פירדו ויהי הפוך הוא ויהי לנו
ויהי עש יתה בו למעונכם ויא
שמע ענן ויאמר ויהי ארל
רביד אל תנסו רב את עור
בפדיתו עליה ראש הפסח
ושא עעבר ויהי וצפ נח
והמענה ומזרח ויהי בעמך
פר לא תעבר את הירדן חוזו
וח אתה וישע ויהי ונאמר
כהוא ונכד לפני העם הויה
והוא יחול אתם את הארץ
אשר תראה יצית בגל אמר
בעת פערדו
ויעה ער אל שמע אלהינו

ואל המעמנו אשר אנכי
מלמד יתכם לעשות למען
החיו ונאתם וישעים את
הארץ אשר יחיה אלהי אבותכם
נתן לכם לא תספו על הדיד
אשר אנכי מענה איתכם ולא
תגרש ממנו לשמו איתם ועד
יתח אלהים אשר אנכי מענה
אתכם ועמכם הדאות את
אשר עשה יתה בעמנו עויד
כי כלה אוש אשר הלי אחי
בעל פטר השמירו יהוד
אלהינו מהרשב ואתם הרבנים
ביתה אלהים היתם מלכ
חסד ראה למדת איתכנו
חכים ומשפכים פאשר צוני
יתה אלהו לעשות כן בדת
הארץ אשר אתם באם עמנו
לדעתה ושדותם ועשיתם
כי הוא חכמתכם וגינותכם
לעני העמים אשר ישמעו
את כל החקים האלה וימרו
רק עם חכם ונבון חזון הנשן
והוא יפי מר כו גרל אשר
לו אלהים רבבים אלי כיהון
אלהינו כי קראנו אלו ונמי
נא גרל אשר לו חיים
ושפכים ערם כל החי

מגילת סתרות...
אשר לא לקחנו מאת ער כל תבל ארצו ממלכת עגו בבשו כל אלה עדים בערת וזמחה גבה ורסם וכרחו לבד מערי הפרו והחזו מאזי ונחרם אותם כאשר עשיתם וסחחו מלך השבו והחזו כל עמד מתנ הנשים והטפ וכל הבחמה ושול העדם כעמו לנו ונקה בעת החזא והחזו מדי שני מלכי הארץ בעבר הירדן מפול אחו הד חרמוני ציו שערי כל ערר וישו הגלעו וכל הנשן עשיתם ואדיר ערו ממלכת עמנו כמרק עגו מלך הנשן עשו מזרז חי פאית תח ער עישו שדו הליה הוא ברת בני עמנו וישע אמת אתו ואיבע אמות ריבוב באו אויש ואת הארץ והאמת בעת החזא מעמד אשר נחל ארנו ודעי חיו החזו ועמנו ונחמו לבנינו ועו ויהי הליש בני הנשן ונחמו

החכם קמו קעו ועברו את
על ארצו ראה נטתי צדק
אתמחהו מלחטבו האמרי
ואת ארצו החל רש וחרב
בו מלחמה יתקם הנה אחר
הת פחדו ודאיתך על פני
העמים תחת כל השמים אשר
ישמשו שמעך ורגזו וחלו
מפניך ואתה מלאכת ממך
קדמותאליסחוו מלחטבו
הבזי שולם לאמר אינברך
בארץ פרך פרך אלק לא
אסור ימנו ושמואל אלק בפק
השבור ואמתי ויום בפק
התו ליושבתיה רך אעפרוד
בארץ אשר עשך לרפיענו
העמים בשמר וחמאבם
השבור בער על אשר אענו
אתה ואת הארץ
אשר יהיה איתנו ענינו
ולא אנה סיוח מלך חטבו
העברנו בו בך קשת חוה
אלהך את דיוח ואמץ את
לבנו למעו ותו בדרך כחם
הזה
ואמר יתח אלקי ראה
של ותו לרוב את סודו
רעו החל שול שרת
אתה

הוא נכלי פניו למחוק ויהי
ושגדו יהיה אלהינו לפנינו
ונראתו ואת בנו ואת עמו
ומלכו אתכל עינו בער
החוא ונחם אתכל בצר
כחם והנשום והמלאהטו
השארנו שרר דק הסמך
בזוננו ונושל העמים את
לכנו מערוע אשר על
שבת וחו ארנו והער אשר
קדמותאליסחוו מלחטבו
בנה ועו חלעו לא חסו
קרה אשר שגדו כחמאת
הכל ענו יהיה אלהינו לפנינו
רק ארץ בני ארצו לא
קדבנו כל די עורפנו ונתו
הזו וכל אשר ענה יחוד
אלהינו ונפוננו רב הנישו
ועאונו למר הנש להראעו
הוא וכל עמו למחם ארעו
ולאמר יהוה אלקי ארם
אתו כי בירד עיניו אתו ואת
כל עמו ואילא עון עשיתו
באשר עשית לסיח מלך
האמר אשר ושב בחטבו
ומת ויתח אלהינו ברגו גם
את עוג מלח חטבו ואתכל
עמו ונפשו ער בזה השאר
לו שריר ונכח אתמלכו

בעת תחוא לא חסו
אשר לא ידעו מאת
על כל חבל ארצו ממלכת
עוג בצפון כל אלה עמים
בעדת חומה גבוהה ודלת
בדלתו לבד מערד הפודו חסו
מאר ונתחם ארם כאשר
עשאו לדחון מלך חטבו ונתו
כי עמד כחם חננים וחסו
ולחטבו ושלל העמים ענו
לנו ונחם בעת תחוא אחר
כחז שמי מלכו האמר
בשם הדרון משה ארם
החטבו
שרו ודאמרי
שטן כל עני האשר
האלעו וכל חטבו עיניו
ואדרית עני ממלכת עוג
מירק עוג מלך חטבו ושאר
מדת הרפאים את ער
עש בידו היה הוא מית
בז עשן ושע אמת את
וארבע אמת רחבת כחם
איש ואת הארץ ואת
בעת תחוא מערוע אשר
נתח ארנו והיו חר חטבו
ועינו שגדו לאנכנו ונתו
ויהי חר עו וכל חטבו

עוג נתח לחי שבת חמשה
ל חבל הארצו כל חטבו
הוא יקרא ארץ רפאים
אמר בזמנשה לקח אתכל
כל ארצו ער גבול הגשור
המעבות וקר ארם על
בז את חטבו ונתו לאמר
היום חודו והמור ענינו
את הגער יתו ארם ונתו
שגדו כח חטבו וער חטבו
והחור וכל עני נכח חטבו
מ בני עמו והעבדו חטבו
כי ממדתו ושל חטבו
החל ונתח ארם חטבו
ויהו וצאו ארם בעת
הוא לאמר יהוה אלהים
לכם את הארץ הזאת
את חרועות עמנו לפני
שבת ונפכם ומחן כח
עש פסחתי רב לכם עמי
דוכי אשר נתתי לכם ער
דמח ויתח ואתכם כחם
ער גשחם את חטבו אשר
אלהים נטו חסו גם
וושבתם אשר חטבו
נתתי לכם את חטבו
ועתה ושר אל שמעו אלהי חטבו

עשך הדיאת את כל אשר
עשך יהוה אלהים לשני
המלכים האלה בזעשך ויתח
לכל הממלכות אשר אמה
עבד שמה לא מיד אום כי
נתח אלהים הוא חמסלכם
ואתחזו אלהינו
בעת תחוא לאמר אדכי יהוה
אשר החלות להראות את
עניך את ערוב ואת גרה
החוק אשר מאל בשמים
הארץ אשר זעשך במעשרך
וכבדתו אעברה בארץ ארם
את הארץ הטובה אשר בעד
הדרו יהוה חסו חוה ונתנו
ומעל יהוה בז למענכם ואת
שמע אל ואת יהוה אלקי
רבך אל תתק רבך אלק עור
בברך חוה עשו ראש הפסחה
ושא ענעך ימח וצפ נח
וחסעו ומורח האה בעערך
כי לא תעבר את חרונ חוה
וע את חושיש וחרונ ואמרו
מחוא ענו לפני העם חוה
והוא יתח ארם את הארץ
אשר תראה ונשב בגיא אמו
מת פער
ועתה ושר אל שמעו אלהי חטבו

ואל השפטים אשר אנכי
מלמד אתכם לעשות למען
תחזו ובאתם ודשיתם את
הארץ אשר יהוה אלהי אתכם
נתן לכם לא תספנו על חבד
אשר אנכי מענה אתכם ולא
תגרעו ממנו לשכר את מעות
יהוה אלהים אשר אנכי מענה
אתכם יענכם הדיאת את
אשר עשך חוה בפני פער
כי כלה איש אשר הלך אחרי
בעל פער השמרן ויתח
אחר מקרב ואתם החבדים
ביתח אלהים חסו מלכ
הקים יאה למחיה ארבונו
הקים ומשפטים כאשר עוני
יתח אלהי לעשות כח בקח
הארץ אשר אתם באים עמה
לרעה ושמדתם ועשיתם
כי הוא חכמתכם ובינתכם
לעונ העמים אשר ושלטו
את כל החקים האלו ונתח
רק עם חכמו ונתח חוה
הזה כי מר בו גרוד אשר
לו אלהים רבים אלו ביתח
אלהינו כי דאמר אלו ונתח
בו גרוד אשר לו חקים
ומשפטים עריתם כל חטבו

דאמך ג' מנע האש ומדוע לא ידאמך הדב ודאמך חורב: שמור ג' מל אתם חשבה שמדך תשמדו וכן מוקד שמור את חדש האמון: כל שמור
קדוהו מל בר מן ג' חל וכן חן ודאמך נהיה אלהיו ונתת כבודו וקדו ודאמך הארץ חבדו: וכל כבודו בארץ חל בר מן חן מל ודאמך
את מל שמור וכל מל ג' ונתת וכן חן: וכל כבוד חבדו מל בר מן ג' חל ונתת וכן חן: וכל כבוד חבדו מל בר מן ג' חל ונתת וכן חן:

בשת חזוהא לחזוה דבסאת
דבר וחוה מל ואתם מפנ
האש ולא עלותם בחד
לאמר: אנכי וחוה
אלהיך אשר חו עליך מארץ
מצרים ממת עבדים
והלחך אלהים אחרים
על פני לא תעשה לך
פסל כל המונה אשר
בשמים ממעל ואשר פארץ
ממת ושר בשמים מתחת
לארץ לא תשתחוה להם
ולא תעבדם כי אני וחוה
אלהיך אלקיך פקד עו
הבות על בניך ועל שלשים
ועד רבעים לשנא ועשה
חסד לאמנם לאחבי ולשמור
מצותי: לא תשא את
שם וחוה אלהיך לשווא כי
לא ינקח וחוה את אשר
ישא את שמו לשווא
שמור את מצות השבת לקדשו
כאשר עוה וחוה אלהיך
ששת ימים תעבוד ועשה
כל מלאכתך ויום השביעי
שבת לוחך אלהיך לא תעשה
כל מלאכה אתה ובנך ובתך
עבדך ואמתך ושורך

וחמור וכל שמירתך ומה
אשר בשעריך למען נצוה
עבדך ואמתך כמור וזכרת
מי עבד הולל בארץ מצרים
ולא יחזק וחוה אלהיך משם
מיד חוקה ובורע נפוח על
כז עבד וחוה אלהיך לעשות
את השבת
את אלהיך ואת אמך כאשר
עוה וחוה אלהיך למען
יארבו מיד למען יטובל
על הארמה אשר וחוה
אלהיך נטור: לא תרע
ולא תנאף
תגנב: ולא תענה
סרע עד שוא
החמר אשת רעב ולא תאוא
בתרע שרהו ועבדו
ואמתו שורו וחמורו וכל
אשר לרעך
את הדינים האלה דבר וחוה
אל כל קח לך פחד מתוך
האשה ענו וחזק קול
צול ולא נסר וכתבם על
שם לרות אבנים ונתנם
אלני וחוה משמעכם את
הקול מתוך החשר וחוה
בער באש ומדדו אל כל

ראש שמותכם וקטבתם
ותאמרו חן וחוה אלהיך
את כבודו ואת עולו ואת קול
שמענו מתוך האש וחוה
ראינו כי ודבר אלהים את
הארם ומי וועה למה נמת
מי האכלנו האש תלח האש
אם וסמם אנחנו לשמע את
קול וחוה אלהינו עוה וחוה
כי מל כבשר אשר שמעו
אלהים האם מרבי מתו וחוה
כלנו וחוה קרב אתה ושמע
את בלד אשר יאמר וחוה
ואת תדבר אלינו את פה
ודבר וחוה אלהינו
ושמענו ועשינו ושמענו
את קול בניכם ברבי
אלו ולא יחזק וחוה אל
את קול רבו העם חוה
והוה אלהי חוטובו וחוה
רבו: כל פני וחוה וחוה
לראות אתי ולשמר את
מצותי וכל המצות למען
חס וכוונתם לעם י
לחם שובו לכם וחוה
פא עמר עמר ואבדו
את כל המצוה וחוה
והמשפטים אשר תשמעו

ועשו בארץ אשר אנכי נתן
להם לרשמה ושמרתם ל
לעשות כאשר עוה וחוה
אלהים אתכם לא תסרו
ממנו ושאל בכל חזק
אשר עוה וחוה אלהים
אתכם תלכו למען חוה
וטוב לכם והארבם מים
בארץ אשר תלכו וחוה
המצוה חזקים והמשפטים
אשר עוה וחוה אלהים ללמך
אתכם לעשות בארץ אשר
אתם עברים שופח דישתה
מעו תורא את וחוה אלהיך
שמור את כל חקותי ומעוה
אשר אנכי מצוה אתה
בנך ובנך בלומי חוה
למען יארכו ימך ושמעת
שראל ושמרת לעשות אשר
כבדך ואשר תרבו מאד
אשר דבר וחוה אלהיך
ארץ ובתך וצו
שמע ישראל וחוה אלהינו
חוה אחר ואתבת את וחוה
אלהיך בכל לבך ובכל
משה ובכל מאדך וחוה
דברים האלה אשר אנכי
צוה היום על לבבך וש

ושננתם לבנך ודברתם
בשבת בניהו וכל בתיך
בדרך ובשדה ובקומך
וקשיתם לאות על דרך
וחוה לטופס בו ענוה
וכתבתם על מזוזת ביתך
ובשעריך
והוה מי ובו וחוה
אלהיך אשר נשבע ל
לאבתך לאברהם ליעקב
ולעקב לתת לך ערע וחוה
וכתב אשר לא במת וחוה
מלאים כל טוב אשר לא
מלאות דברת חעובים אשר
לא חצבת ברמים וחוה
אשר לא צועת ואכלת ושב
ושבע עת השמר לרפושכם
את וחוה אשר הוציא מארץ
מצרים מפת עבדים את
והוה אלהיך תורא ואת העבד
ובשמו תשבע לא תלכו
אחר אלהים אחרים מאלו
העמים אשר כבו בתוכם
כי אל קנא וחוה אלהיך בחזק
פא לחוה אף וחוה אלהיך
והשמרת מעל פני הארמה
לא תנסו את וחוה
אלהים כאשר נסנתם במסד

שמאל ג' חל לא ינקח וחוה ושמאל על מן חסדה אשר וחוה ויבא אל כבוד משמאל וכל בר אשר חסד: ויטוב ל עשיה חסד והטוב כענוה עשוהו וחוה
מל עיון לא תמנ: ומה ג' פוע וכוה ועשות חושה וחוה ויבא אל כבוד משמאל וכל בר אשר חסד: ויטוב ל עשיה חסד והטוב כענוה עשוהו וחוה
אם שאו עינים וחמוה שירות וגוה: ועדוהו ה' מל חן וחוה מל שמור וכל רחוק וננו ומנו דיוה מל כענוה עשוהו וחוה

שמור השמרו את מצוה
והוה אלהים ועוהו וחוה
אשר עוה ועשות חושה
והטוב בעני וחוה למען
יחבד וכוה ויבא ויבא את
הדרך הטובה אשר נשבע
והוה לאבתך לחזק את
אובך מפעך כאשר דבר
והוה מרשאל בנך
מחר לאמר מה העדה והחוק
והמשפטים אשר עוה וחוה
אלהינו אתכם ואמרת לבנך
עבדים תמנו למרעה במצרים
ויצאנו וחוה ממצרים בנך
חוקה וחוה וחוה אלהיך
ומפתים גדלים ורעם במצרים
בפרעה ובכל ביתו לעינוה
ואותו הוציא משם למען
הבוא אתנו לתת לנו את
הארץ אשר נשבע לאבתנו
ויצונו וחוה לעשות את כל
החקים האלה לראות את וחוה
אלהינו לטוב לנו בל חיים
לחזק וכוה חוה ועקב
הוה לנו כד שמור לעשות
את כל המצוה האלה לפני וחוה
אלהינו כאשר ענוה
מי ובו וחוה אלהיך אלהיך

והוא יתן לכם חסד ורחמים ויחנך אתכם ויברככם ויגדל אתכם ויחנך אתכם ויברככם ויגדל אתכם
והוא יתן לכם חסד ורחמים ויחנך אתכם ויברככם ויגדל אתכם ויחנך אתכם ויברככם ויגדל אתכם
והוא יתן לכם חסד ורחמים ויחנך אתכם ויברככם ויגדל אתכם ויחנך אתכם ויברככם ויגדל אתכם

אשר אתם עושים שמה
לדעתה ולמנו היריבו
ומים על הארץ אשר
נשבעתי ויהי לאבד את
לחם ולזרע ארץ ובת חלב
ודבש כהארץ אשר
אתם באשמה לרשותה לא
בארץ מצרים הוא אשר
יצאתם משם אשר הזרע
אתרצו וישלחו ברגל
בנו חמדי והארץ אשר
אתם עושים שמה לרשותה
ארץ חדים ובהעת למטר
השמים תשועה מים ארץ
אשר יתוח אליהם הושאתה
המורד עניו יתוח אליהם
מרישאל השעה יערי אותה
והוא אם שמעו
תשמעו ואל תשמעו
אנכי משאח אהיה לכם
אנכי משאח אהיה לכם
אנכי משאח אהיה לכם

והוא יתן לכם חסד ורחמים ויחנך אתכם ויברככם ויגדל אתכם ויחנך אתכם ויברככם ויגדל אתכם
והוא יתן לכם חסד ורחמים ויחנך אתכם ויברככם ויגדל אתכם ויחנך אתכם ויברככם ויגדל אתכם
והוא יתן לכם חסד ורחמים ויחנך אתכם ויברככם ויגדל אתכם ויחנך אתכם ויברככם ויגדל אתכם

והוא יתן לכם חסד ורחמים ויחנך אתכם ויברככם ויגדל אתכם ויחנך אתכם ויברככם ויגדל אתכם
והוא יתן לכם חסד ורחמים ויחנך אתכם ויברככם ויגדל אתכם ויחנך אתכם ויברככם ויגדל אתכם
והוא יתן לכם חסד ורחמים ויחנך אתכם ויברככם ויגדל אתכם ויחנך אתכם ויברככם ויגדל אתכם

פרד ועל חיק האחרון ויהיה
גבולכם לאותיעב או שבמכת
פחרכם ומוראכם ותו ויחוד
אלהיכם על פני כל הארץ אשר
הזרובתה כאשר רבו לכם
ראה אנכי נתון
לפניכם היום ברב וקלה את
הברכה אשר תשמעו איש את
יתוח אלהיכם אשר אנכי
מצוה אתכם היום ויחוד לה
אם לא תשמעו אל מצותי
יתוח אלהיכם ופרתם מזחורו
אשר אנכי מצוה אתכם היום
לכת אחרי אלהים אחרים
אשר לא ידעתם וזהו
פ ומצוה יתוח אלהיכם אל
הארץ אשר אתה בא שמה
לרשות ונתתה את הברכה
על הר גריזים ואת הקלה על
העמל האלהים בעבר
חזרו אחרי רבו ואת השאש
בארץ חנניו תישב בעברו
מול הגלגל אעל אעל כהיה
הוא אם ידעתם את צדקתי
לכא לרשות את הארץ אשר
יתוח אלהיכם מן כל רב וישמעו
אתה וישמעו אתה וישמעו
לעשות את כל החקים והוא

והוא יתן לכם חסד ורחמים ויחנך אתכם ויברככם ויגדל אתכם ויחנך אתכם ויברככם ויגדל אתכם
והוא יתן לכם חסד ורחמים ויחנך אתכם ויברככם ויגדל אתכם ויחנך אתכם ויברככם ויגדל אתכם
והוא יתן לכם חסד ורחמים ויחנך אתכם ויברככם ויגדל אתכם ויחנך אתכם ויברככם ויגדל אתכם

אשר היה עשה עמך ומה עמך
אשר היה עשה עמך ומה עמך
אשר היה עשה עמך ומה עמך

בשנת תה ויהי מלך ישראל
בשנת תה ויהי מלך ישראל
בשנת תה ויהי מלך ישראל

אלהיה למען אשר לא יזכרו
אלהיה למען אשר לא יזכרו
אלהיה למען אשר לא יזכרו

עב ויבנו מזבחות במלכות
עב ויבנו מזבחות במלכות
עב ויבנו מזבחות במלכות

אשר היה עשה עמך ומה עמך
אשר היה עשה עמך ומה עמך
אשר היה עשה עמך ומה עמך

אשר היה עשה עמך ומה עמך
אשר היה עשה עמך ומה עמך
אשר היה עשה עמך ומה עמך

אשר היה עשה עמך ומה עמך
אשר היה עשה עמך ומה עמך
אשר היה עשה עמך ומה עמך

תבדול לך הנה ארעך אשר
יהוה אלהיך נתן לך לשעבוד
תבון לך חדרך ושר שנתא
גבול ארעך אשר נחולך
יתנה אחרך ומה לנו שמע
כל יצד וזה הכר הרעץ אשר
ננוק שמהותן אשר יפה
אתה עוה בגל דלת וקוה לא
שנא לך ממלך שלש ואשר
נבוא אתה עוה בעיר לחקוב
בעים ונחולך ונחולך ונחולך
הענין של הבחולך הנין
נמצא אתה עוה זכות הוא
עוס אל אחת העוה האלהות
פודרה גל חכם צדו הרע
החכם לבו ונשאו כדמח
הדן והנה נכסו לו און
כ טכממתי לא שמו הוא
לו כהמו שלשם על כן
אנכו מעורר לנא שלש עוה
הכר לך והנה יפה
יהוה אלהיך את עולך פאר
נשבע לנסך ונשבע לנא
כל האין אשר יפה לך
לאמר כד מה שמעיל את כל
העוה האלהות לנשכר
אשר אונ מעורר ויהוה

אלהיך ולכל סל ברבכי בל
חומם חסם ודעל עול שלש
עוה על השלש האלה ודא
ישוף דע נד בקרב ארעך
אשר יהוה אלהיך נתן
נחלה ומה עולך ומה ומה
יתנה איש שמו לרעוה וארב
לך ומה עליו ומה ומה ומה
על אל אחת העוה האלהות
וקא עוה יהוה און משכ
נעוה את כן גל חכם זכות
לא החוס עוה עול ובערת דס
הענין של הבחולך הנין
נמצא אתה עוה זכות הוא
עוס אל אחת העוה האלהות
פודרה גל חכם צדו הרע
החכם לבו ונשאו כדמח
הדן והנה נכסו לו און
כ טכממתי לא שמו הוא
לו כהמו שלשם על כן
אנכו מעורר לנא שלש עוה
הכר לך והנה יפה
יהוה אלהיך את עולך פאר
נשבע לנסך ונשבע לנא
כל האין אשר יפה לך
לאמר כד מה שמעיל את כל
העוה האלהות לנשכר
אשר אונ מעורר ויהוה

ויחזיקו רגליהם... ויחזיקו רגליהם... ויחזיקו רגליהם...

שנאה וירדו לך בעם הארץ... והשנאה ותהי הנה תבכר... לשנאה ותהי ביום תחולק את...

לא תראה את שור אחר... או את שור נחלים והתעלמ... מהם השב תשובם לאחור...

כי תשל הנפל ממנו... לא תחור עקר מרד כל אדם... תקבש המלאה הודע אשך...

יד תחוק לאשך לא ידבר... לשלחה כל מימי... אמרת הנה הדבר החדש לא...

ליום איש עד עתה ודעה נפש... כן חזר הוה בי שעה מצא... עטתה תעוב המאשר ואין...

ליום איש עד עתה ודעה נפש... כן חזר הוה בי שעה מצא... עטתה תעוב המאשר ואין...

Footnote text at the bottom of the page, containing smaller script and marginalia.

והוא יבין ענין המעשה והתורה... ויהי ענין המעשה והתורה... ויהי ענין המעשה והתורה...

הוא נשאר ור ארבעה ימים
האלה מלפני וירשתם
והישוע הוא עבר לפניך
כאשר רבריתו ויעשה
יהיה להם כאשר עשה
למחול ולעג מלפני האמרי
ולארצם אשר השמיד אתם
ונתנם יהיה למנחם ועשיתם
להם ככל המצוה אשר עושה
אתכם חוק ואמרו אל
יוראו ואל תערצו מפניהם
כי יתקן אליהם הוא החלק
למך לא ירפך ולא יעניבך

שבע שנים במעד שנת
השמיטה בחג השבועות כבוא
כל ישראל לראות את פני
יהוה אלהיך במקום אשר
יבחר יהוה את התורה
הזאת נגד כל ישראל אל
באותם יתקן את העם
האנשים ותשיקו וחסד וחסד
אשר בשערך לעושי שמעו
ולמען ולמרו וראו אתיהוה
אלהיכם ושמרו לעשות
את כל דברי התורה הזאת
והנחם אשר לא ידעו וישמעו
ולמדו ליראה את יהוה
אלהיכם מן הימים אשר
אתם חייבים על הארמה אשר
לישבת

שבע שנים במעד שנת
הוא נשאר ור ארבעה ימים
האלה מלפני וירשתם
והישוע הוא עבר לפניך
כאשר רבריתו ויעשה
יהיה להם כאשר עשה
למחול ולעג מלפני האמרי
ולארצם אשר השמיד אתם
ונתנם יהיה למנחם ועשיתם
להם ככל המצוה אשר עושה
אתכם חוק ואמרו אל
יוראו ואל תערצו מפניהם
כי יתקן אליהם הוא החלק
למך לא ירפך ולא יעניבך

והוא נשאר ור ארבעה ימים
האלה מלפני וירשתם
והישוע הוא עבר לפניך
כאשר רבריתו ויעשה
יהיה להם כאשר עשה
למחול ולעג מלפני האמרי
ולארצם אשר השמיד אתם
ונתנם יהיה למנחם ועשיתם
להם ככל המצוה אשר עושה
אתכם חוק ואמרו אל
יוראו ואל תערצו מפניהם
כי יתקן אליהם הוא החלק
למך לא ירפך ולא יעניבך

והוא נשאר ור ארבעה ימים
האלה מלפני וירשתם
והישוע הוא עבר לפניך
כאשר רבריתו ויעשה
יהיה להם כאשר עשה
למחול ולעג מלפני האמרי
ולארצם אשר השמיד אתם
ונתנם יהיה למנחם ועשיתם
להם ככל המצוה אשר עושה
אתכם חוק ואמרו אל
יוראו ואל תערצו מפניהם
כי יתקן אליהם הוא החלק
למך לא ירפך ולא יעניבך

והוא נשאר ור ארבעה ימים
האלה מלפני וירשתם
והישוע הוא עבר לפניך
כאשר רבריתו ויעשה
יהיה להם כאשר עשה
למחול ולעג מלפני האמרי
ולארצם אשר השמיד אתם
ונתנם יהיה למנחם ועשיתם
להם ככל המצוה אשר עושה
אתכם חוק ואמרו אל
יוראו ואל תערצו מפניהם
כי יתקן אליהם הוא החלק
למך לא ירפך ולא יעניבך

הוא נשאר ור ארבעה ימים
האלה מלפני וירשתם
והישוע הוא עבר לפניך
כאשר רבריתו ויעשה
יהיה להם כאשר עשה
למחול ולעג מלפני האמרי
ולארצם אשר השמיד אתם
ונתנם יהיה למנחם ועשיתם
להם ככל המצוה אשר עושה
אתכם חוק ואמרו אל
יוראו ואל תערצו מפניהם
כי יתקן אליהם הוא החלק
למך לא ירפך ולא יעניבך

והוא נשאר ור ארבעה ימים
האלה מלפני וירשתם
והישוע הוא עבר לפניך
כאשר רבריתו ויעשה
יהיה להם כאשר עשה
למחול ולעג מלפני האמרי
ולארצם אשר השמיד אתם
ונתנם יהיה למנחם ועשיתם
להם ככל המצוה אשר עושה
אתכם חוק ואמרו אל
יוראו ואל תערצו מפניהם
כי יתקן אליהם הוא החלק
למך לא ירפך ולא יעניבך

והוא נשאר ור ארבעה ימים
האלה מלפני וירשתם
והישוע הוא עבר לפניך
כאשר רבריתו ויעשה
יהיה להם כאשר עשה
למחול ולעג מלפני האמרי
ולארצם אשר השמיד אתם
ונתנם יהיה למנחם ועשיתם
להם ככל המצוה אשר עושה
אתכם חוק ואמרו אל
יוראו ואל תערצו מפניהם
כי יתקן אליהם הוא החלק
למך לא ירפך ולא יעניבך

